Lag
om ändring i sparbankslagen (1987:619);

SFS 1990:1302
Utkom från trycket
den 21 december 1990

utfärdad den 6 december 1990.

Enligt riksdagens beslut[1] föreskrivs att 2 kap. 1 § och 3 kap. 3 § sparbankslagen (1987:619) skall ha följande lydelse.

2 kap.

1 §[2] En sparbank skall bildas av minst tjugo stiftare.

Stiftarna skall vara fysiska personer och bosatta i Sverige. Den som är underårig eller i konkurs eller som har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken får inte vara stiftare. Att detsamma gäller den som är underkastad näringsförbud följer av 6 § lagen (1986:436) om näringsförbud.

Bestämmelserna i detta kapitel gäller om inte annat följer av bestämmelserna om fusion i 7 kap. 2 §.

3 kap.

3 §[3] Styrelseledamöterna skall vara bosatta inom sparbankens verksamhetsområde, om inte regeringen eller efter regeringens bemyndigande bankinspektionen i särskilda fall tillåter något annat. Den som är underårig eller i konkurs eller som har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken kan inte vara styrelseledamot. Att detsamma gäller den som är underkastad näringsförbud följer av 6 § lagen (1986:436) om näringsförbud.

Av styrelseledamöterna får högst en för varje påbörjat femtal vara anställd i sparbanken. Vid denna beräkning skall hänsyn inte tas till arbetstagarrepresentanter som har utsetts enligt lagen (1987:1245) om styrelserepresentation för de privatanställda.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

På regeringens vägnar

ERIK ÅSBRINK

Hans Schedin
(Finansdepartementet)

[1] Prop. 1989/90:160, 1990/91:LU11, rskr. 42.
[2] Senaste lydelse 1988:1303.
[3] Senaste lydelse 1988:1303.